

[Arne Larsen.]

steren er inde på i dette interview, hvis vi virkelig skal løse alle vore boligproblemer. Det er ganske givet, at hvis vi ikke nu meget radikalt og håndfast tager fat på problemet, så vil det vokse og vokse år for år, og til sidst vil det være uoverkommeligt at løse det.

Derfor er jeg også enig i den målsætning, at nu må saneringskvarterernes beboere sidestilles med mennesker, som er uden egen selvstændig bolig. De er at betragte som boligløse, og derfor skal der skaffes boliger til dem så hurtigt som overhovedet muligt.

Om saneringslovforslagets indhold kan jeg sige, at jeg finder, at formålsparagraffen i kap. I fuldstændig dækker de synspunkter, som vi har. Kap. II omtaler de oversigtsplaner og tidsfølgeplaner, som man efter henholdsvis 1 års og 18 måneders forløb er pligtig at udarbejde. Her er altså et oplæg til en gennemgribende planlægning på dette område, en klassificering, en opstilling af, i hvilken rækkefølge man vil rydde op i disse usunde boligområder. Jeg synes, det er et værdifuldt bidrag, der er lagt op til med dette kapitel.

Derefter selve saneringen og saneringsplanernes indhold. Der er jeg lidt betænkelig ved proceduren, idet det jo tilsyneladende stadig væk skal gå igennem mange forskellige led, før en saneringsplan og dens indhold endeligt er godkendt. Vi skal have sagerne behandlet i boligtilsynsråd, i saneringsnævni, i kommunerne osv., og derefter går de til boligministeriet; det kunne godt tyde på, at dette stadig væk var for langsom en affære.

Der er andre dele af lovforslaget, som jeg afgjort er stærk tilhænger af, bl. a. § 17, hvor det jo ganske nøje fastlægges, hvad der må ske med en bygning, når den først er underlagt en saneringsplan; ministeren kan påbyde, at der ikke må foretages ombygninger og tilbygninger, og at der ej heller må gennemføres opdeling i ejerlejligheder. Det synes jeg er ganske godt, men måske burde dette også have været overført på boliger, der er kondemneret, for her ser vi jo stadig væk en kedelig spekulation i ejerlejlighedsinstituttet. At vi naturligvis også skal have en ekspropriationsparagraf, er det jo næsten overflødigt at sige; derfor er den også bibeholdt i dette lovforslag.

Der er problemet med, hvordan man gennemfører saneringerne, og der er jo forskellige udveje, som man peger på, og som man foreslår; der er bl. a. ejerlavssaneringerne, som jo bibeholdes i det nye lovforslag, men som jeg egentlig synes er ganske overflødige. Efter min opfattelse burde det alene være kommunen eller saneringsselskaber, der påtager sig opgaven med at gennemføre saneringsplaner. Ejerlavssaneringen har været en hæmsko for saneringen, har virket langsommeligt, og jeg tror egentlig, det var bedst, om man afskaffede den.

Derimod er kap. V om storsaneringer jo interessant, og jeg synes, det er rigtigt, at her kan ejerlavssaneringerne ikke komme på tale. Her må det enten være kommunerne eller saneringsselskaber, som kommer ind i billedet og løser denne opgave, og her vil jeg ligesom andre ordførere stærkt henvise til den fremragende måde, som Göteborg by er i gang med at løse sit saneringsproblem på med det store og omfattende selskab Göta Lejon og de meget fremsynede folk, som er i spidsen for dette selskab. Her er meget at hente og meget at lære.

Men det bør også understreges, at det i Göteborg netop har været muligt at gennemføre et ganske intenst og godt samarbejde mellem saneringsselskabet Göta Lejon, de kommunale myndigheder, bolig- og byggeselskaber osv. osv. og boligformidlingen. Det er et ganske enestående godt samarbejde, og det er god ekspertise, man har haft til rådighed. Her opstod jo altså ganske spontant en arbejdsgruppe mellem disse instanser, som, synes jeg, efter det, vi lærte og så deroppe, på ganske fremragende måde i alle tilfælde foreløbig har løst sit problem. Med en beskeden aktiekapital på 5 mill. kr. har man nu indtil videre opkøbt ejendomme til sanering for ca. 100 mill. kr., og man er nu i stand til fra næste år hvert år at levere kommunen et ryddet område, hvor der tidligere var 1.500 slumlejligheder. Det er en ganske enestående indsats, og her er altså noget at leve op til, også for København og andre store byer i vort land.

Men spørgsmålet om den helt gennemgribende sanering hænger jo også sammen med finansieringsproblemet, og herom vil jeg sige, at det lyder selvfølgelig godt, at